

* * *

ՀԵՒԵԿԱԼՈՎ հասաւ Դերենիկ այս կոռուոյն և
հսկայ հասակով սոսկաց խանի ու չար ոգինե-
րուն ճիշտ լսերով։

կամաներին ներս նշարեց լոյս մը՝ որ քիչ
վերջ մարդեցաւ, և լսեց արձագանզը հառախնե-
ռու՝ որ էմայ լուց բաց պէտք է առաջ եր-
թալ, ասենք է հրմայ ի առաջանութիւնը ցու-
ցնեն փերստիուն, չար ողի մը գնելով անոնց
դիմաց, Խարխանիելով յառաջեց հոն՝ ուր լոյսը
Նշարած էր և լսեց հենենոցը ողի մը, և ա-
նոր հոտ մենամարտելու քաջարիւնն առենալով
մտացաւ սենեկին պատուանին և արի շնոտով
մը հարցուց: — Ո՞վ է հոն որ կը հենեւայ:
Լուսրնթազը, ճանցար իր դերենիկը որուն սի-
րոյն զո՞ւ առաջաւ Անդրանիկը, և երբ բերանը բա-
ցաւ օգնութիւն ուզելու իմացաւ որ լցուն ալ
տուած էր. համացած էր:

Ու երբ կրկնեց Դերենիկ իր հարցումը՝ Հուս
սընթագ առաւ Անդրանիկին զլուխը ու դուրս
նետեց պատուհանէն :

Եւ հիմայ Գերենիկ դողդղաց վախէն և շտապեց դէպ ի Դատուան ձեռքն առած այն գլուխ զոր չար ողիներէն զոհուած կը կարծէր և այդ գլուխ պահի ըլլաց վկայ թէ ան քաջուենին սունենած է Խանճախ հանոս մօնիւու:

Դեռևս ուսացած է լրագայի խամբ ստուգունք:

Սաստիկ հնդիք սպասարկ թիվ վերջ գաղղրեցոց
ձինը և երկինքը պատող ամպերը ցրուեց : Այս
վերջ կապոյն երկինքը կ'երիս սեւ ամպերուն
պատուածքէն, և լուսինը ամէն ճիռ կ'ընէ ամպե-
րն դուրս ելելու Ներնենիկ ձեռքի գլուխը հի-
մայ բազկի տակ առած զեռ իր վազելը կը շա-
րունակէ, կարծն Կ'ուլու լուսնի վախիլ, բայց
ան ալ աստիրուն հետ դիցազնին ետեւէն կը
վազէտ : Եւ կը լսէ հիմայ հրեննիկ ձան մը ող-
բայլ, գրեթէ ոսնոցը մը որ իր հետեւն կը վա-
զէ : Ոքիներն են, դիցազներու թշնամի ոզինները
որոնք լուսնին ենք կը վազն անշոշու իրեն
հանսնեւու . ետեւը նայիշ կ'ամ լուսնին գաղնալ՝
ան ատեն յունէր, պէսք չըր նոյն իսկ բայլի մը
ժամանակ կորսնցնել . և ան կը շարունակէր իր
վազքը, որուն ոտքրուն տակ ձիռն կը հայէր .
և ծիրանաթաթախ կ'աֆա ձառերկ և ու իսկ կրնա-
մի իրենս ովսնանանեռու հասնենի :

Ասպարու նորէն ամպերուն տակ մտան, լուսինը ծածկեց դէմքը սուզի ամպով. ու ան պարուած էր:

Եւ սակայն չար ոգին խաւարին մէջ գեռ կը վազէ. և անոր վայումը երթալով կը սաստկանալ ող Դեկոնին Դատուանի կո մօտենալ:

այս դիմումա կամ պատճենագործությունը կը պահպանայ։
Հմախ աւելի մասէն կը լսէ Դերենիկի իր յաղ-
թանակը յափշտակի ուղղող ոգիին ձայնը։ Բայց
ինչ հոգ, ինքն հիմայ տուն հսած է, առա-
ծիանն աղօծե կը բարձրանամ դէպ ի վեր և
ծովիին մէջ կը կարմրին։ կը լուսին ձայները
այս դիմումուն՝ որոնք ցարդ կը սպասեն իրեն
դիմումն։

Եւ Կերենիկ տան դուռը կը բանայ և վեր կը սրանայ առանց զայն գողելու չար ոգիին դիմաց։ Քիւրտէրը որ օճախին բարձր լոյսը բոլորած էին Կեցցէներով անը ճակատը համբուրեցին։ Կերենիկ այդ համբոյրներուն փոխարէն չնշա-

— Կորեցի գիշերը մինչեւ Իսահվայի դաշտը...
... մոայ խանը... սպառնացի չար ոգինե-
ռուն որոնք կը կոռէին... ահա զո՞ն մը:

Ըստ ի բազին տակի զլուխը ցցուց անոնց
օճախին լրջուին դիմաց... ճանչացա իր սիրելի
Նշդդանիկին, և հմայ արթացա դեռ սեղմածէ
փարորիկ գուստը իր կոյսա մատնեռով,

Ան կարծ պահուն՝ երբ Քիրտօնը ապուշ ա-
պուշ իրեն նայուածինը փոխի ի փոխ Քերե-
սիկին և փորթիկին գլխուն ուն տային՝ զեռատի-
մուն մը զեմքի Քրտինը արինամանին կարմիր
ծիրն և սառ ձեռքի սուրդին վրայ ներս մտաւ

— Բունեցի, գոչեց ան։
Համաճեն համելոյր մը տուալ Անդրանիկի աւ
Անթիմաշախ երեսին։ համելոյր մ'ալ Դերենիկի
սառի պէս քարացած ճակտոն։ Կ սառացած սու-
ողով հարուած մ'ալ իր կուգածին՝ ընկաւ անոնց
դրայ։

Հ. Ա. Պոտորեան

"DALTONISME..

www.Sapientia.ro

Խոսելով Մ. Սմբատ Գաբրիէլեանի «Գումակուռութիւն» բառին զրայ՝ զոր կ'առաջարկէ Յա իրաց Դալտոնատօք համապատասխանապող՝ և ա աւելի յարմար զորածութեամ՝ քան մաթիկին Անգոնաւաստութիւն բառը, (Բագմ. 1907 սեպտ. հոկտ.) զի՞տի կու տար որ «Երկութ ալ հիմանորդիւնան Տաղապարզ չեն տար. այդ է հիմանորդիւնան են- Տաղապարզ է չեն տար. կայ անդամութեամ կոյր են, այլ աւելի իմէ իմէ գոյութեամ է իմ իրարմէ չեն իրարմա զամանակնեւ. Ազր իմէ այս զամանակը շօշափող այլ բառ գտնուի՛ շը լը լուսութիւն, իսկ եթէ ոչ կը մաթիւթեամ ան- դամանական կամքութիւն՝ որ գոտի կոյրութեամ իմաստ չի տառա, և ասաուի է Տանիանանանութիւն սուսի.

Z, Y, S, P